

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος τρίτοντοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ὁ Ρωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μὰ φορὰ θὰ θγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅτ' Ἐπαρχίας — καὶ ὅτ' Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

Εἰκοστὴ τοῦ Σεπτεμβρίου,
τοῦ μεγάλου Εὐσταθίου.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῆντα ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνο κάτι θὰ μᾶς τρέξῃ.

γὰρ τὰ ἕνα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ' ἄλλοι.
Ἄλλ' ἔδω συνδρομητὰι — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνεῖς συνδρομητῆς.
Κι' ὅτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μᾶς ὅτ' ἂν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μᾶς μὰ τεκέρη.

Ἐκατὸν τριάντα πέντε,
νέοι ἀρχηγοὶ κι' αὐθένται.

Ἐν ᾧσμα βακχικόν
καὶ κάπως κλασικόν.

Τι κρασί καινούριο μέσα ὅτ' ἀβαρέλια
εἶναι ἀμβροσία κάθε του σταλιά...
πίνετε, μπεκρηδες, μὲ χαραῖς καὶ γέλοια
κι' ἄς βαροῦν λαγοῦτ' ἀς βαροῦν βιολιά.
Τι κρασί καινούριο τοῦτο τὸν καιρό!
πίνετε, μπεκρηδες κι' ὅλοι ὅτ' ἄλλοι.

Τι κρασί καινούριον μέσα ὅτ' ἀβαρέλια...
ἢ καρδιὰ φτερόνει καθενὸς μπεκρη...
τί κρασί ἐφέτος ποῦκαμαν τὰμπέλια!
πίνετε, μεγάλοι, πίνετε, μικροί.
Θάλασσα ὁ κόσμος, στάκτη ὁ ντουνηιάς
κι' ἄς μὴ μείνῃ σπόρος τούτης τῆς γενειᾶς.

Πόσαις εὐτυχίαις ἔρχονται μὲ φούρια!
τί κρασί ποῦ εἶναι καὶ τὸ φετεινὸ!
καὶ μαζὶ μὲ τοῦτο κόμματα καινούρια,
πιο μικρὸ τὸ ἕνα, τᾶλλο πιο τρανὸ.
Κόμματα καινούρια, μπόλικο κρασί...
τί χαρὰ ὅτ' ἔθνος!.. τί ζωὴ χρουσή!

Κι' ἂν κανένας τώρα ὅτ' ἰσοφύ Εὐρώπη
δὲν ἴμῃ γιὰ τούτη τὴ φτωχὴ μεριά,
εἰ οἱ Φράγκοι πάντα εἶναι παληαθρώποι...
σφιξτε ἀκόμη μία ποτηριά.
Γιὰ τὸν ἔξω κόσμον διόλου μὴ σᾶς μέλῃ
κι' ἄς περνοῦν τὰ ντέρτια δίπλα ὅτ' ἄλλοι.

Φέρετε νὰ πιοῦμε... ὅλοι ὅτ' ἄλλοι
ἄς πετᾶ εἰς ὕψος τῶν Ρωμηῶν ὁ νοῦς
καὶ χοροὺς ὁ Βάκχος γύρω μᾶς ἄς στήσῃ
μ' ὄλους τοὺς Σατύρους καὶ τοὺς Σειληνοὺς.
Νά! καὶ οἱ Ρωμοῦνοι!.. νά! κι' ἡ Βουλγαριά!..
σφιξτε ἀκόμη μία ποτηριά.

Πέντε καὶ ὅτ' ἄλλοι Σλάβους, πέντε καὶ ὅτ' ἄλλοι
μὲ κρασί καινούριο ἄς μεθύσωμ' ὅλοι
κι' ὅταν ὁ καθένας δυνατὰ μεθύσῃ,
δίχως νὰ τὸ θέλῃ βρῖσκαται ὅτ' ἄλλοι.
Τὸ κρασί καινούριο τοῦτο τὸν καιρό...
πίνετε, μπεκρηδες κι' ὅλοι ὅτ' ἄλλοι.